

ville jo allerhøjest, at der kommer saa faa ind paa Straffeanstalterne, som muligt — men vi give Loven for at rette et advarende Ord i rette Tid mod den Slags Folk, der have Tilbøjelighed til at oversalde Folk paa Gaden, og vi haabe, at naar den bliver bekendtgjort og forstaaet paa rigtig Maade, skal Tallet af den Slags Forseelser blive meget mindre, og vi altsaa heller ikke saa mange paa Straffeanstalterne. Men een af Betingelserne for at dette kan naas, er, at Loven er affattet paa en særdeles tydelig Maade, saa tydeligt, at den Slags Folk, som vi sædvanlig kalde Bøller, ogsaa kunde læse og forstaa Loven i rette Tid, for de have gjort sig skyldig i Brøden. Jeg kunde kun have ønsket, der var gjort et Skridt endnu, at der var opret endnu noget paa Tydelighedens Alter. Det skulde da være dette, at selve Forslagets Titel blev noget tydeligere. Jeg vilde have foretrukket, om der havde staaet: Forslag til Lov om Straf for Volds handlinger, i Stedet for, at der nu staaer noget som dette: Forslag til Lov om Tillæg til Lov, idet alene Sproget, Titlen ikke tiltaler mig. Det tiltaler mig ikke, at man har en Lov om Tillæg til Lov o. s. v. Det bruges maaste under andre Forhold; men i denne Lov, hvor jeg gerne vilde have alt affattet saa tydeligt som muligt, vilde jeg have ønsket, at der altsaa ganske simpelt havde staaet: Lov om Straf for Volds handlinger. Jeg har ikke stillet Endringsforslag i den Retning, fordi der ikke kunde samles et Flertal for det i Udvalget, og jeg erkender ogsaa, at det kun er af mindre Betydning.

Jeg kan henholde mig til, hvad vor ærede Ordfører sagde om Brygglestraffen; men der er dog et Moment, jeg ikke synes kommer tilstrækkelig frem over for denne Straf. Det er dette, at Brygglestraffen er i høj Grad ulige, der mangler noget vist ensartet over denne Straf, det beror noget paa den, der skal eksekvere den, det beror paa den Haardhed, hvormed den bliver udført. Man kan tænke sig, at Brygl kan blive givet paa en saadan Maade, at vedkommende næsten ikke regner det for noget. Jeg hørte endogaa en, der var kyndig paa dette Omraade, sige, at Brygl over for Bøller var omtrent som at byde Bagerbørn Hvedebrød, og det er naturligvis, naar Bryglene ikke mærkes rigtigt, men paa den anden Side, kunne Bryglene gaa saa vidt, at de kunne udelægge et Menneskes Helbred. Jeg har talket med en Læge derom, og han sagde, at efter hans Erfaring var der Tilfælde, hvor en Mand, der havde faaet Brygl, kunde ligge i 3 Uger som Patient, før han blev hel-

bredet, medens der var andre Tilfælde, hvor den vedkommende kunde gaa frisk omkring en halv Time efter, at han havde faaet Bryglene. Det viser, i hvilken Grad der er Forskel paa denne Strafs Udøvelse, ligesom ogsaa den Konstitution, som vedkommende har, kan være af den Bestaendighed, at for ham er Bryglene noget langt værre, end det kan være for en anden. Som vedkommende Læge sagde, der er en hel Række af Sygdomme, hvor det er aldeles usforvarligt at benytte Brygglestraffen, navnlig over for Hjertehygdomme, og da bliver altsaa Straffen meget strengere for den vedkommende, end hvis han havde en anden Konstitution. Ja, jeg ved godt, at det samme kan siges om andre Straffe, men jeg tror dog knap i samme Grad som over for Brygglestraffen. Brygglestraffen kan være næsten ingen Ting, og den kan blive i allerhøjeste Grad barbarisk, og derfor forekommer det mig, at det var heldigt at komme bort fra en Straf, der falder saa ulige paa de vedkommende Forbrydere.

Hvad nu Flertallets sidste Forslag angaar, § 4 eller 5, hvad man nu vil kalde den, saa vil jeg sige, at det undrer mig, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kred (Det. Hansen) virkelig kan stille det Forslag at lade Paragraffen udgaa. Lad os stille os aldeles klart, hvad Følgen deraf vil blive. Deraf bliver jo ikke Følgen, at Arrestreglementet af 1846 falder bort. Dersom det var det, der forelaa her til Forhandling, at vi skulde revidere det gamle Arrestreglement af 1846, kunde jeg i høj Grad sympatisere med det ærede Medlem, saa kunde vi indlade os paa det Spørgsmaal, om Brygglestraffen skulde affattes som disciplinært Middel eller ej, saa laa det for. Men det er jo slet ikke det, vi opnaa. Slette vi denne Paragraf her, staaer Arrestreglementet af 1846 frendeles over det hele Land, vi faa den Tilstand i Landet, at alle Landets Børn kunne, hvis de komme i Kollision med Loven, riste sig at blive arresterede, og saa snart de blive arresterede, hænger Damoklessværdet forpørlig Kevjelse over Hovedet paa dem. Saadan er jo Tilstanden, og hvis vi her udelukke § 4, bliver Følgen den, at der er een eneste privilegeret Stand i Landet, nemlig Bøllerne eller Voldsmandene, som ikke have dette Sværd hængende over Hovedet paa sig. De ere, naar de komme i Tvangsarbejdsanstalterne, befriede derfor, i Henhold til Fattigloven ere de sikrede mod, at nogen maa røre dem. Det vilde dog være en ganske forunderlig Tilstand, at man ligesom skulde hædre disse professionelle Slagsbrødre. De havde i det gamle Athen et